

[Edvard Sørensen.]

ministeren om skal anvendes dels til dækning af de nødvendige udgifter i forsvarsøjemed, dels til konsolidering. Vi har dermed forsøgt at sikre os imod, at der skal udskrives særlige skatter til forsvaret i det finansår, vi går ind i.

Det forlig, der er indgået mellem de fire partier, betyder en mindre udskrivning for statsindkomstskatten i forhold til sidste år på 123 mill. kr. Derudover vil den fælleskommunale indkomstskat blive udskrevet med 15 pct. mindre end sidste år, hvilket i penge betyder ca. 30 mill. kr. Det vil sige en lettelse i statsindkomstskat og udligningsskat på 153 mill. kr. Der skulle derved være skabt basis for en større privat opsparing end sidste år. Om det bliver tilfældet må stå hen.

Lettelserne fordeler sig omtrent således: Ved det forhøjede forsørgerfradrag, der gælder for indtægter indtil 12 000 kr., bliver der en lettelse på 93 mill. kr., ved ændring i skalaen derudover for indtægter fra 8 000—12 000 kr. en lettelse på 13 mill. kr., fra 12 001—20 000 kr. en lettelse på 13 mill. kr., og indkomster over 20 000 kr. får en lettelse på 4 mill. kr., alt sammen på baggrund af den i fjor betalte skat og ekstraskat. Lettelserne for udligningsskatten findes der ingen beregning for i den samme inddeling som for statsskatten, men jeg kan nævne, at det for en indkomst på 4 000 kr., når det drejer sig om forsørgere, er 11 kr., for 8 000 kr. 32 kr., for 12 000 kr. 55 kr. og for 20 000 kr. 105 kr. Den samlede lettelse for de nævnte indtægtstørrelser er for 4 000 kr. 73 kr., for 8 000 kr. 191 kr., for 12 000 kr. 294 kr. og for 20 000 kr. 344 kr. For en indtægt på 50 000 kr. er der en øget statsindkomstskat i forhold til i fjor på 231 kr., men en lettelse i udligningsskatten på 347 kr., det vil sige en mindre skat på 116 kr. For en indtægt på 100 000 kr. er der en øget statsindkomstskat på 751 kr., men en lettelse i udligningsskatten på 827 kr., det vil sige en mindre skat på 76 kr.

Det skulle dermed ligge sådan, at ingen skulle komme til at betale mere i skat end sidste år; ja, at faktisk alle fik lettelse, men at det for de store indtægter er en meget lille lettelse, for mellemindtægterne en væsentlig lettelse, og igennem denne lettelse opnår man noget af den udjævning mellem de store indtægter og mellemindtægterne, der af tilhængerne af skattefradragsreglernes bortfald er antørt som argument for deres standpunkt. For de mindre indtægter er det en betydelig let-

telse, der vel stort set har ført fradragsreglerne fra 1922 frem til en afpasning efter tiden nu.

Med dette forslags gennemførelse er den skattelettelse påbegyndt, som er nødvendig, hvis det private erhvervsliv skal have mulighed for at foretage den opsparing, der skal til for at fremkalde den konsolidering af virksomhederne, der er en betingelse for, at vor produktion og dermed vor levefod kan forøges. Hvis vi ikke når frem til sunde økonomiske forhold, så må det skridt, vi her foretager, efterfølges af en tilbageholdenhed i de offentlige udgifter, en afskaffelse af krigstidens restriktioner og det administrationsapparat, der er knyttet dertil. Ingen tør regne med, at der ikke kommer en indtægtsnedgang for erhvervslivet og et prisfald, der fuldkommen kan ændre den økonomiske situation, vi lever i i dag. Hvis ikke det offentlige, stat og kommuner, tager disse muligheder med i sine beregninger og foretager besparelser i tide, kan vi komme ind i forhold, der kan blive skæbnesvangre for det danske samfund, og det vil blive vanskeligt for ikke at sige umuligt at opretholde den sociale standard, vi har i dag, og som vi alle ønsker må fortsætte.

Med disse bemærkninger vil jeg på mit partis vegne anbefale at stemme for flertallets ændringsforslag og ved tredje behandling stemme for lovforslaget.

Aksel Møller: Den opgave, som har været stillet udvalget under arbejdet med disse skattelove, har for det første været at sikre statens husholdningsførelse; de skatter, som er nødvendige til dette formål, har alle de partier, som har stemt for udgiftslovene, givet deres tilslutning. Det nytter ikke, at man her forsøger på at gøre sig utilbens, opgaven var klar, og statens husholdningsførelse var minimumskravet. For det andet har det været spørgsmålet om, i hvilken udstrækning landets pengepolitik skulle kunne fortsætte i de baner, densiden krigen har vandret ad, og for det tredje har der, i alt fald bag ved mit partis indstilling til forhandlingerne, ligget en ængstelse for, at man ved altfor vidtgående bortfald af indtægter skulle komme i den situation, at forsvarets genopbygning kunne volde finansielle vanskeligheder.

Forsåvidt angår en bedømmelse af, hvor meget der er nødvendigt for statens husholdningsførelse, bliver det til en diskussion om den finansplan, jeg savnede ved den højtærede finansministers forelæggelse af skattelovene, og en oversigt over den finansielle